

PARET DEL PESSÓ

DISCOVERY (MD) 295m

Oberta en solitari per en Remi Brescó l'any 1992.

Preciosa escalada encara que amb poc ambient. Recorregut sinuós i ple de lògica. Pràcticament equipada amb les assegurances justes i necessàries. Roca en general molt bona.

Material: 10 cintes, alguna baga, tricam blau i negre i Camalot #1.

És curiós veure com a algunes vies hi ha cua mentre d'altres pràcticament no es repeteixen només per un vector: la quantitat d'assegurances. És igual que siguin més boniques, més lògiques o que la roca sigui millor, el personal prefereix les expansions lluentes abans que trobar-se desemparat al vell mig de la paret sense saber cap a on tirar.

Això és el que passa amb la bonica Discovery, un recorregut carregat amb tot el saber fer d'un dels grans aperturistes del país, que discretament i en solitari s'enfilà per aquest pany de conglomerat excel·lent traçant-hi una línia que només pel seu preciós colofó paga la pena resseguir. Això sí, no hi trobarem una filera de parabolts que ens marquin el camí, malgrat que les assegurances hi són.

- Via: Discovery
- Zona: Collegats – Paret del Pessó
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 295 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/alt
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Equipada amb espits
- Material: 10 cintes, alguna baga, tricam blau i negre, Camalot #1
- Orientació: Est
- Valoració: ****

Aproximació:

Des de la Pobla de Segur prenem la carretera N-260 direcció Sort. Seguim i deixem enrere l'àrea de descans de la Figuereta i un cop passat el primer túnel aparcuem el vehicle a un aparcament que trobem a mà esquerra (per 5 vehicles). Continuem a peu direcció la Cova de la Serp i de seguida veurem el pany per on transcorre la via. La via comença uns metres a l'esquerra de la Collegats (espit alt).

La via:

De recorregut sinuós, la via és absolutament lògica, cercant en tot moment les debilitats de la Paret. El llarg més exigent és el segon, on toca fer algun pas obligat amb l'assegurança i la lleixa als peus. Les dos tirades de després del bosc tenen algun tram exposat però fàcil i amb alguna crosteta. El darrer llarg navega a dretes per un mur vertical, és la cirereta del pastís.

La via es troba pràcticament equipada amb les assegurances justes i necessàries, no obstant podem reforçar amb algun friend, baga i tricam. La roca en general va de bona a excel·lent. Molt recomanable per tots aquells que no siguin addictes a les expansions lluentes.

Descens:

Des del final de la via prenem un corriol que marxa cap al sud i al cap de pocs metres ens deixa a la ferrada de descens, Un cop haguem baixat la ferrada prenem un corriol que

baixa cap al nord i passa pràcticament per l'inici de la via.